

Krajský súd v Banskej Bystrici

Došlo	3 0 -04- 2021
-------	---------------

Patet Počet rub

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Ivana Rumanu, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): **PALIVO - impex, uhoľné sklady, s.r.o.**, so sídlom Zvolenská cesta 21, Banská Bystrica, IČO: 36 024 201, *právne zastúpený: Advokátska kancelária Kašuba spol. s.r.o., so sídlom Horná 41, P.O.BOX 60, Banská Bystrica*, proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia - Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave**, Prievozska 32, pôšt. prieč. 29, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0294/99/2017 zo dňa 18.12.2017, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/48/2018-119 zo dňa 16. januára 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/48/2018-119 zo dňa 16. januára 2019 **zamieta**.

Účastníkom sa náhrada trov kasačného konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č.k.23S/48/2018-l 19 zo dňa 16. januára 2019 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0294/99/2017 zo dňa 18.12.2017. Zároveň zamietol návrh žalobcu na sankčnú moderáciu a s poukazom na § 167 S.s.p. náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutím č. SK/0294/99/2017 zo dňa 18.12.2017 žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa - Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj č. P/0368/06/16 zo dňa 11.04.2017, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon o priestupkoch“) v znení neskorších predpisov žalobcovi uložená peňažná pokuta vo výške 5200 eur, pre porušenie § 4 ods. 1 písm. a/ a § 10a ods. 1 písm. k/ zákona o ochrane spotrebiteľa s odôvodnením, že dňa 12.10.2016 vykonali inšpektori Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj kontrolu v prevádzke žalobcu, pričom pri šetrení podnetu spotrebiteľa evidovaného pod č. 502/2016 zameraného na nedodržanie účtovanej hmotnosti u dodaného hnedého uhlia orech a za účelom overenia dodržiavania zásad poctivosti pri predaji bol inšpektormi dňa 12.10.2016 vykonaný kontrolný nákup, ktorý pozostával z výrobku 3710 kg Hnedé uhlie orech á 150 € / 1 tona účtovaného 600,- € správne mal byť účtovaný 556,50 € (rozdiel 43,50 € v neprospech spotrebiteľa), ku ktorému žalobca vydal doklad o kúpe z elektronickej registračnej pokladnice č. 1/962 zo dňa 12.10.2016 na celkovú hodnotu 600,- € a dodací list č. 1631782 zo dňa 12.10.2016 na celkovú hodnotu 600,- €. Kontrolný nákup bol účtovaný v celkovej hodnote 600,- €, pričom kontrolou bolo zistené, že kontrolný nákup mal byť účtovaný správne v celkovej hodnote 556,50 €, čím podľa výsledkov kontroly došlo k priamemu poškodeniu spotrebiteľa celkom o 43,50 €. Nesprávne účtovanie kontrolného nákupu zistené inšpektormi pri kontrole bolo spôsobené nedodržaním požadovaného deklarovaného a účtovaného množstva u výrobku 4000 kg uhlia keď v skutočnosti bolo dodaných iba 3710 kg uhlia, teda menej celkom o 290 kg uhlia. Inšpektori prekontrolovali správnosť účtovania kontrolného nákupu prevážaním nákladného auta IVECO

ŠPZ: ZV 110 CZ s nákladom uhlia a bez nákladu uhlia a to Mostovou váhou DINI ARGEO DFWK W - indicator splatným úradným overením zo dňa 10.12.2015. Nákladné auto s nákladom uhlia malo hmotnosť

9480 kg, pričom nákladné auto bez nákladu uhlia malo hmotnosť 5770 kg. Správny orgán tak na základe výsledkov kontroly mal za to, že žalobca ako predávajúci porušil povinnosť predávať výrobky v správnej miere a umožniť spotrebiteľovi prekontrolovať správnosť tohto údajá. Súčasne bolo vykonanou kontrolou zistené, že žalobca spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy jasným a zrozumiteľným spôsobom neoznámil informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom.

3. Žalobca vo svojej žalobe namietal, že rozhodnutiami orgánov verejnej správy bol ukrátený na svojich majetkových právach, a to nezákonným a nesprávnym uložením pokuty z dôvodu nezákonnosti a nesprávnosti rozhodnutí, ktoré sú spôsobené predovšetkým nedostatočne zisteným skutkovým stavom a nesprávnym právnym posúdením veci. Nedostatočné zistenie skutkového stavu odôvodňoval tým, že orgány verejnej správy nevykonali dokazovanie výsluchom ním navrhovaných svedkov, a to (ku skutočnostiam ohľadom vplyvu prepätia v elektrickej sieti na správnosť váženia a možnosti žalobcu zistiť chybu váhy, resp. nesprávnosť ňou indikovaných hmotností) a, zamestnankyňu žalobcu (ku skutočnostiam ohľadom váženia žalobcom predávaného tovaru dňa 12.10.2016, ktorá zotrvala na tom, že množstvo výrobku odvážila presne). Ďalej žalobca namietal, že nebolo vykonané požadované ústne pojednávanie. Výsluchom svedkov na ústnom pojednávaní sa mohlo preukázať, že žalobca odvážil tovar správne, a že naopak inšpektormi vykonané preváženie nákladného auta bez nákladu mohlo byť odvážené nesprávne, a to práve vplyvom neskôr zistenej chyby váhy, z dôvodu ktorej váha indikovala na rozličných miestach zaťaženia mostov rozličné hodnoty, pričom navonok sa to neprejavilo a obsluha váhy nemohla vedieť o nesprávne indikovaných hmotnostiach. Za daných okolností nie je možné ani stanoviť, ktoré z vykonaných meraní bolo správne, resp. nesprávne. Nebolo vzaté do úvahy ani vyjadrenie oprávnenej osoby, Dolná Mičiná 12, zo dňa 13.3.2017, v ktorom bolo uvedené, že váha indikovala na rozličných miestach zaťaženia mostov rozličné hodnoty, pričom navonok sa to neprejavilo a obsluha váhy nemohla vedieť o nesprávne indikovaných hmotnostiach. Váha mala navyše v čase kontroly platné overenie správnosti svojho merania. Žalobca riadne označil svedkov a uviedol okolnosti, ku ktorým ich navrhol vypočúť už v podaní zo dňa 23.01.2017 a správny orgán nesprávne žalobcu opakovane vyzýval na označenie svedkov namiesto toho, aby ich predvolal na ústne pojednávanie za účelom ich výsluchu. Správny orgán poškodil práva žalobcu aj tým, že zápisnicu z ústneho pojednania veci zo dňa 04.04.2017 interpretoval tak, že žalobca už na výsluchu svedkov netrvá. Žalobca sa domnieval, že jeho písomné podanie zo dňa 23.01.2017, v ktorom navrhol výsluch svedkov a riadne ich označil, vrátane okolností, ku ktorým majú byť vypočutí, bude správnym orgánom aj zrealizované, ale v neskoršom termíne. Inšpektorát SOI v Banskej Bystrici teda nekonal so žalobcom korektne a otvorene a zavádzal ho tým, že ide zmeniť právnu kvalifikáciu v prospech žalobcu,

k čomu však nakoniec nepristúpil. Samotný prvostupňový orgán verejnej správy upovedomil žalobcu o tom, že zvažuje zmenu právnej kvalifikácie na § 7 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, čo by určite malo vplyv na výšku uloženia pokuty v prospech žalobcu. Žalobca ustanovenie § 4 ods. 1 písm. a) Zákona o ochrane spotrebiteľa neporušil, a preto mu nie je možné ukladať sankciu za toto porušenie. Pre prípad, že by sa správny súd nestotožnil s vytknutými nesprávnosťami a nezákonnosťami v rozhodnutiach a postupoch orgánov verejnej správy, žalobca požiadal o zníženie výšky sankcie (pokuty) alebo od upustenie od uloženia sankcie (pokuty). Pokutu vo výške 5 200,- € považoval žalobca za neprimerane vysokú, nakoľko jej výška je pre neho likvidačná vo vzťahu k hospodárskym výsledkom. V tejto súvislosti poukázal na hospodárske výsledky v roku 2016, 2015 a 2014. V roku 2016 mal stratu vo výške 35 040,- € v roku 2015 vo výške 222,- € a v roku 2014 mal zisk len vo výške 56,- €. V súvislosti s hospodárskymi výsledkami poukázal na závery účtovných zvierok, ktoré priložil k správnej žalobe. Žalobca ďalej navrhol vykonať dokazovanie celým obsahom administratívneho spisu a výsluchom svedkov:, a to ku skutočnostiam ohľadom vplyvu prepätia v elektrickej sieti na správnosť váženia a možnosti žalobcu zistiť chybu váhy, resp. nesprávnosť ňou indikovaných hmotností a, zamestnankyňa žalobcu - ku skutočnostiam ohľadom váženia predávaného tovaru dňa 12.10.2016, ktorá zotrvala na tom, že množstvo výrobku 4000 kg uhlia odvážila správne. Žalobca zároveň navrhol vykonať dokazovanie účtovnými zvierkami a požiadal správny súd o nariadenie pojednávania.

4. Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku k námietke žalobcu o nedostatočnom vykonaní dokazovania správny súd uviedol, že vykonanie dokazovania a hodnotenie dôkazov zákonodarca zveril do právomoci správneho orgánu (§ 34 ods. 4 a 5 Správneho poriadku), ktorý určuje, ktoré dôkazy vykoná, a ktoré nie. Nie je povinnosťou orgánu verejnej správy vykonať dôkazy navrhnuté účastníkom konania, pokiaľ orgán verejnej správy na základe vykonaného dokazovania vyhodnotením zadovážených a vykonaných dôkazov dospeje k záveru, že bol preukázaný skutkový stav (§ 32 ods. 1 Správneho poriadku), zakladajúci právny záver pre rozhodnutie. Dôležitým je však, aby z odôvodnenia rozhodnutia bolo zrejmé, prečo orgán verejnej správy navrhnuté dôkazy nevykonal, k čomu v predmetnej veci došlo.

5. Ďalej uviedol, že vo vyjadrení k oznámeniu o začatí administratívneho konania zo dňa 23.01.2017, doručenom prostredníctvom právneho zástupcu, žalobca namietal, že náhlym výpadkom elektrického prúdu v deň vykonania kontrolného nákupu inšpektormi, došlo k pokazeniu snímača mostovej váhy, v dôsledku čoho bola dňa 13.10.2016 vykonaná opravaa zamestnankyňa žalobcu trvá na tom, že množstvo 4000 kg hnedého uhlia odvážila správne, ešte pred výpadkom elektrického prúdu. Za účelom preukázania uvedeného tvrdenia navrhol žalobca výsluch svedkov -, zamestnankyňa žalobcu a, ako aj obstaranie listiny, a to montážneho

listu od Zároveň žalobca požiadal o nariadenie ústneho pojednávania. Orgán verejnej správy 1. stupňa v zmysle § 32 ods. 1 Správneho poriadku (nespravujúc sa len návrhom žalobcu) vyžiadala vyjadrenie od spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a. s., pri Rajčianke 2927/8, Žilina, IČO: 36 442 151, ohľadne výpadku elektrického prúdu v 41. týždni roku 2016 (od 10.10.2016 do 16.10.2016). Z odpovede zo dňa 23.02.2017 vyplýva, že na odbernom mieste na adrese Zvolenská cesta 21, Banská Bystrica (sídlo žalobcu), došlo k náhlemu krátkodobému prerušeniu distribúcie elektrickej energie pri prezásobovaní odberných miest počas lokalizácie poruchy na inom VN vedení, a to dňa 12.10.2016 v čase od 16:10:54 do 16:11:32 hod. Z inšpekčného záznamu vyplýva, že kontrola bola začatá čakaním na dodávku uhlia na adrese Hodžova 7, Banská Bystrica, v čase od 10:45 hod. a pokračovala po príchode na kontrolovanú prevádzku za prítomnosti zamestnankyne žalobcu o 12:25 hod. Z uvedeného je nepochybné, že kontrolné meranie kontrolného nákupu, a aj meranie/váženie na základe objednávky kontrolného nákupu inšpektormi, bolo vykonané pred uvedeným výpadkom elektrickej energie, preto táto skutočnosť vo vzťahu k poruche merného zariadenia (mostová váha) nemohla mať žiaden vplyv a orgány verejnej správy v tomto smere vykonali správne vyhodnotenie dôkazov a dospeli k správnym záverom.

6. Správny súd mal ďalej za preukázané, že vo vzťahu k, ktorý realizoval opravu mostovej váhy žalobcu v deň nasledujúci po vykonaní kontrolného nákupu, teda dňa 13.10.2016, orgán verejnej správy 1. stupňa nezvolil cestu výsluchu, ale vyzval ho na poskytnutie súčinnosti. v písomnej odpovedi zo dňa 13.03.2017 preukázal, že je osobou oprávnenou na servis a opravu mostovej váhy, ktorú vo svojej prevádzke používa žalobca. Ohľadne výpadku elektrickej energie uviedol, že samo o sebe nemá vplyv na správnosť váženia, vplyv by mohlo mať iba prepätie v elektrickej sieti alebo prepätie pri údere bleskom. V administratívnom konaní bolo listinami - vyjadrením a aj doloženým montážnym listom č. 319 zo dňa 13.10.2016 preukázané, že na mostovej váhe žalobcu bola porucha, ktorá bola následne opravená - konkrétne chyba v snímači na váhe, ktorý bol následne vymenený, bola vykonaná justáž a kalibrácia váhy. Zákon o ochrane spotrebiteľa vychádza z objektívnej zodpovednosti páchatel'a správneho deliktu, preto okolnosti, pre ktoré nastalo porušenie Zákona o ochrane spotrebiteľa, sú vo vzťahu k vyvodu zodpovednosti za spáchanie správneho deliktu irelevantné. Princíp objektívnej zodpovednosti neumožňuje prihliadať na zavinenie ani na subjektívne dôvody, pre ktoré príslušné ustanovenia právnych predpisov neboli dodržané. Rovnako nie je podstatné, že váha mala úradné overenie z roku 2015, pretože ani potvrdenie jej spôsobilosti na prevádzku nemôže vylúčiť, že počas jej používania v budúcnosti sa môžu vyskytnúť vady, či už v dôsledku opotrebovania, únavy materiálu a podobne. Zodpovednosť za takýto následok nesie v rámci objektívnej zodpovednosti žalobca.

7. V súvislosti s vyššie uvedeným správny súd považoval za dostatočne odôvodnené odmietnutie

výsluchu svedkov a aj podľa žalobcu trvá na tom, že uhlie odvážila správne v hmotnosti 4000 kg. Výsluch tejto svedkyne v administratívnom konaní a ani v konaní pred správnym súdom by nijako neobjasnil zistený skutkový stav, pretože bolo nepochybné, že jeden snímač na mostovej váhe bol chybný a viedlo to k jeho výmene. Na túto skutočnosť poukazoval aj sám žalobca a dôvodil ňou nedostatky vo váhe kontrolného nákupu. Preto ak na jednej strane žalobca poukazoval na vadu na mostovej váhe a na jej odstránenie, čo bolo aj nepochybne preukázané, je bez významu svedecká výpoveď zamestnankyne žalobcu, ktorá trvá na tom, že odvážila 4000 kg hnedého uhlia. Ako nedôvodnú vyhodnotil krajský súd námietku žalobcu, že orgány verejnej správy nezobrali do úvahy vyjadrenie, pretože toto vyjadrenie v celom obsahu bolo zohľadnené a vyhodnotené. Žalobca navrhol výsluch svedkov a orgán verejnej správy tieto výsluchy neuskutočnil. Z podania žalobcu zo dňa 23.01.2016 vyplývalo, ktorých svedkov navrhol žalobca vypočúť a aj vo vzťahu k akým okolnostiam ich vypočúť žiadal. Krajský súd mal za to, že orgán verejnej správy nie je povinný vyhovieť všetkým návrhom na vykonanie dokazovania, ktoré boli prednesené zo strany účastníka konania, za predpokladu, že zdôvodní, prečo týmto návrhom nevyhoviel a za predpokladu, že skutkový stav bol dostatočne zistený z iných podkladov rozhodnutia. V tejto súvislosti správny súd odkázal aj na závery v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Asan/2/2016 zo dňa 13.12.2017. V prejednávanej veci orgány verejnej správy v súlade s § 32 ods. 1 Správneho poriadku (zásada materiálnej pravdy) presne a úplne zistili skutočný stav veci a obstarali potrebné podklady pre rozhodnutie. Vo vzťahu k návrhom na vykonanie dokazovania zo strany žalobcu vysvetlili logickým a preskúmateľným spôsobom, prečo navrhnuté dôkazy - výsluchy svedkov neboli vykonané.

8. Správny súd ďalej uviedol, že žalobca navrhol výsluchy svedkov - a aj v konaní pred správnym súdom. V správnej žalobe žalobca uviedol, že žiada, aby bol vyslúchnutý ohľadom vplyvu prepätia v elektrickej sieti na správnosť váženia a možnosť žalobcu zistiť chybu váhy, resp. nesprávnosť ňou indikovaných hmotností, a, zamestnankyňu žalobcu, ku skutočnostiam ohľadom váženia žalobcom predávaného tovaru dňa 12.10.2016, ktorá trvá na tom, že množstvo výrobku 4000 kg uhlia odvážila správne. Správny súd nepovažoval za potrebné realizovať výsluchy týchto svedkov, keď z vyjadrenia, predneseného v administratívnom konaní, vyplýva možný vplyv prepätia v elektrickej sieti na fungovanie mostovej váhy. Aj v prípade, že by sa preukázalo, že mostová váha nepracovala správne v dôsledku prepätia v elektrickej sieti, vo vzťahu k vyvodu zodpovednosti za správny delikt by táto skutočnosť bola bez významu, pretože žalobca by za spáchanie správneho deliktu v rámci objektívnej zodpovednosti zodpovedal, a ani táto skutočnosť by ho zodpovednosti za správny delikt nezbavila. Z predloženého montážneho listu a z výpovede nepochybne vyplývalo, že dňa 13.10.2016 bola chyba na mostovej váhe, v dôsledku čoho mostová váha nemohla vážiť správne

objednávané množstvo tovaru. Vo vzťahu k tomuto záveru potom správny súd nepovažoval za potrebné ani realizovať výsluch svedkyne, ktorá podľa žalobcu odvážila požadované množstvo 4000 kg uhlia pri kontrolnom nákupe. Aj na pojednávaní pred správnym súdom právny zástupca žalobcu uviedol, že táto zamestnankyňa by svojou výpoveďou potvrdila, že pri navažovaní objednávky na základe kontrolného nákupu na váhe videla 4000 kg. Keďže bolo nepochybne preukázané, že na základe poruchy snímača mostová váha nemohla pracovať správne, nebolo podľa správneho súdu potrebné realizovať výsluch tejto svedkyne. Aj z vyjadrenia zo dňa 13.03.2017, ktoré bolo predložené v rámci administratívneho konania, vyplýva, že pri preskúšaní funkcionality váhy bolo zistené, že váha indikuje na rozličných miestach zaťaženia mostov rozličné hodnoty. Pri zaťažovaní jednotlivých snímačov bol zistený vadný snímač, ktorý ovplyvňoval správnu indikáciu. Na základe tejto chyby nemohla váha pracovať správne, i keď sa to navonok neprejavilo a obsluha váhy nemohla vedieť o nesprávne indikovaných hmotnostiach. Je nepochybné, že je osobou oprávnenou na výrobu, opravu a montáž váh s neautomatickou činnosťou, vrátane mostových váh pre cestné a koľajové vozidlá, váh s automatickou činnosťou dávkovacích plniacich a opravu závaží 5. triedy presnosti, na základe rozhodnutia o registrácii č. R/I-066/202 zo dňa 11.03.2002, vydanom Úradom pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo.

9. Krajský súd taktiež poznamenal, že orgán verejnej správy 1. stupňa nebol povinný nariadiť ústne pojednávanie, aj keď o to žalobca žiadal. V tejto súvislosti dal krajský súd do pozornosti závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Asan/2/2016 zo dňa 13.12.2017. V prejednáwanej veci orgán verejnej správy navyše žiadosti žalobcu vyhovel, ústne pojednávanie nariadil a toto sa konalo dvakrát. Na prvom ústnom pojednávaní dňa 31.03.2017 právny zástupca žalobcu požiadal o vyhotovenie fotokópií administratívneho spisu, ktoré mu následne boli odovzdané. Právny zástupca žalobcu podpísal zápisnicu z ústneho pojednávania zo dňa 04.04.2017, v ktorej bolo konštatované, že sa ústne pojednávanie neuskutočnilo a dokazovanie sa dorieši len podaním vyjadrenia žalobcu, prípadne dorúčením listinných dôkazov. Podpisom zápisnice z ústneho pojednávania právny zástupca žalobcu potvrdil, že si je vedomý jej obsahu, aj práva na podanie vyjadrenia, prípadne aj navrhnutie nových dôkazov. Námietky o zavádzaní zo strany orgánu verejnej správy 1. stupňa preto považoval správny súd za nedôvodné. V zápisnici z ústneho pojednávania zo dňa 31.03.2017 orgán verejnej správy 1. stupňa uviedol úvahy o zmene právnej kvalifikácie skutku, ku ktorej ale nedošlo. Žalobca si od začiatku administratívneho konania, a v podstate už od vykonania kontroly, musel byť vedomý toho, pre aký skutok sa u neho vyvodzuje zodpovednosť. Vymedzenie skutku - v čom malo spočívať porušenie povinností, a akým konaním žalobcu k nemu malo dôjsť, bolo jednoznačné. Napriek tomu žalobca od doručenia inšpekčného záznamu až do právoplatného skončenia administratívneho konania využil svoje právo vyjadriť sa k veci len jedenkrát, a to v podaní zo

dňa 23.01.2017, ako reakcia na doručenie oznámenia o začatí správneho konania. V tomto vyjadrení namietal aj doručenie oznámenia o začatí správneho konania právnemu zástupcovi s tým, že tento zastupoval žalobcu len pri vykonávanej kontrole a nie v administratívnom konaní. Napriek uvedenej námietke a žiadosti o zaslanie oznámenia priamo žalobcovi (z dôvodu, že v administratívnom konaní ho advokát nezastupuje), ale vyjadrenie v mene žalobcu podal právny zástupca. V tomto podaní žalobca taktiež žiadal, aby sa mohol oboznámiť s podkladmi rozhodnutia, resp. aby mu bolo umožnené nahliadnuť do administratívneho spisu. Z administratívneho spisu vyplýva, že právny zástupca žalobcu do administratívneho spisu nahliadol dňa 02.03.2017 a boli mu vyhotovené žiadané fotokópie administratívneho spisu. Ďalšie fotokópie administratívneho spisu mu boli vyhotovené na základe žiadosti prednesenej na ústnom pojednávaní dňa 31.03.2017 (č.l. 42 a nasl. administratívneho spisu) a odovzdané dňa 04.04.2017. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca bol oboznámený so všetkými podkladmi rozhodnutia a aj na ústnom pojednávaní mu bol daný priestor na vyjadrenie. Rovnako tak mohol predniesť vyjadrenie a nové návrhy na doplnenie dokazovania aj písomnou formou, čo vyplýva aj zo zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 04.04.2017, kde bola určená lehota na doručenie písomného vyjadrenia najneskôr do 10.04.2017, túto zápisnicu právny zástupca žalobcu podpísal, a teda súhlasil s jej obsahom. Skutočnosť, že žalobca bol oboznámený so všetkými podkladmi rozhodnutia vyplýva aj z argumentácie správnej žaloby, keď žalobca poukazuje na obsah vyjadrenia

10. Správny súd nepovažoval za dôvodnú ani aplikáciu trestnoprávnej zásady in dubio pro reo, čo právny zástupca žalobcu uviedol na ústnom pojednávaní pred správnym súdom. V prejednávanej veci nebolo potrebné aplikovať uvedenú zásadu - v pochybnostiach v prospech páchatel'a, pretože v prejednávanom prípade bolo nepochybne preukázané, že na mostovej váhe sa vyskytla chyba.

11. Podľa názoru správneho súdu orgány verejnej správy správne zohľadnili povahu tovaru, spôsob a následky porušenia povinností a zohľadnili aj ustanovenie Správneho poriadku o ukladaní sankcií. Uloženie sankciu preto správny súd považoval za primeranú, plniacu úlohy represie, ako aj úlohy individuálnej a generálnej prevencie.

12. Krajský súd sa taktiež zaoberal návrhom žalobcu na sankčnú moderáciu, a to tak, aby správny súd rozhodol o znížení výšky sankcie (pokuty), alebo aby upustil od uloženia sankcie (pokuty), pretože pokutu vo výške 5 200,- € považoval za neprimerane vysokú z dôvodu, že jej výška je pre neho likvidačná vo vzťahu k hospodárskym výsledkom. V tejto súvislosti poukázal na výsledky hospodárenia v rokoch 2014 - 2016 s tým, že v roku 2014 mal zisk len 56,- €, v roku 2015 stratu vo výške 220,- € a v roku 2016 stratu vo výške 35 040,- €. Na pojednávaní pred správnym súdom právny zástupca žalobcu predložil

účtovnú závierku za rok 2017, z ktorej vyplýva, že žalobca v roku 2017 dosiahol zisk po zdanení vo výške 4 440,- €. Vo vzťahu k tomuto výsledku hospodárenia právny zástupca žalobcu na pojednávaní pred správnym súdom uviedol, že žalobca síce zisk v roku 2017 dosiahol, ale tento zisk nedosahuje výšku uloženej pokuty.

13. Správny súd v tejto súvislosti nezistil, že by zaplatenie sankcie vo výške 5 200,- € malo na žalobcu likvidačný dopad, a to ani po zohľadnení výsledkov jeho hospodárenia za obdobie rokov 2014 - 2017. Z účtovnej závierky, preukazujúcej výsledok hospodárenia za rok 2017, vyplýva, že žalobca v tomto období dosiahol zisk. Samotné výsledky hospodárenia vyplývajúce z účtovných závierok nie sú podľa správneho súdu na preukázanie likvidačného dopadu uloženej sankcie dostačujúce. Žalobca nijako konkrétne nepreukázal, že by zaplatenie uloženej sankcie malo na neho likvidačný dopad v tom smere, že by musel ukončiť podnikateľskú činnosť, prepustiť zamestnancov a podobne. Podnikateľ pri výkone podnikateľskej činnosti musí niesť riziko vyplývajúce z podnikateľskej činnosti a niesť zodpovednosť za svoje záväzky. V tejto súvislosti správny súd prihliadol aj na to, že pokiaľ má sankcia finančnú povahu, a ak má naplniť prvok individuálnej represie, musí byť v majetkovej sfére potrestaného aj citeľná. Zaplatením sankcie vo výške 5 200,- € by podľa vykonaného dokazovania pred správnym súdom nebola absolútne zničená majetková základňa žalobcu ako podnikateľského subjektu a nebolo by mu znemožnené realizovanie jeho podnikateľskej činnosti. Navyše aj podľa vyjadrenia povereného zástupcu žalovaného pred správnym súdom, sankciu je možné zaplatiť aj v splátkach. S ohľadom na uvedené skutočnosti, preto správny súd návrh na sankčnú moderáciu obsiahnutý v správnej žalobe zamietol.

14. Proti tomuto rozsudku podal žalobca - sťažovateľ z dôvodov uvedených v ust. § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ S.s.p. kasačnú sťažnosť. Namietal predovšetkým to, že krajský súd nevykonal sťažovateľom navrhnuté dokazovanie výsluchom svedkov a to oprávnenej osoby ku skutočnostiam ohľadom vplyvu prepätia v elektrickej sieti na správnosť váženia a možnosti sťažovateľa zistiť chybu váhy, resp. nesprávnosť ňou indikovaných hmotností a tiež osoby, ako zamestnankyňa sťažovateľa ku skutočnostiam ohľadom váženia sťažovateľom predávaného tovaru dňa 12.10.2016, ktorá trvá na tom, že množstvo výrobku 4000 kg uhlia odvážila správne. Vykonaním týchto výsluchov sa mohlo preukázať, že sťažovateľ odvážil nákladné auto s nákladom o hmotnosti 4000 kg, správne z hľadiska jeho postupu a že inšpektormi vykonané preváženie toho nákladného auta mohlo byť nesprávne a to práve vplyvom neskôr zistenej chyby váhy, z dôvodu ktorej váha indikovala na rozličných miestach zaťaženia mostov rozličné hodnoty, pričom navonok sa to neprejavilo a obsluha váhy nemohla vedieť o nesprávne indikovaných hmotnostiach, pričom za daných okolností nie je možné ani stanoviť, ktoré z vykonaných meraní bolo správne, pričom súčasne je potrebné vziať do úvahy, že predmetná váha mala v čase kontroly platné

overenie správnosti svojho merania. Krajský súd nesprávne neaplikoval základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie, resp. pri preskúmaní žalobou napadnutých rozhodnutí a dospel k nesprávnemu záveru, že v konaní správnych orgánov a v ich rozhodnutiach nie sú dané vady v zmysle § 195 S.s.p. Konkrétne namietal, že krajský súd nesprávne považoval za nedôvodnú aplikáciu zásady in dubio pro reo, keďže za daných okolností nemohli byť nepochybné zistené, že kontrolným nákupom došlo k zisteniu nedodržania požadovanej a účtovanej hmotnosti o 290 kg zo strany sťažovateľa, nakoľko za daných okolností nie je možné stanoviť, ktoré z vykonaných meraní pri kontrolnom nákupe bol správne, resp. nesprávne. Za nesprávny preto považoval záver krajského súdu, že skutkový stav bol orgánmi verejnej správy zistený v rozsahu dostatočnom na riadne posúdenie veci a že boli dodržané aj zásady trestného konania. Záverom zdôraznil, že výška uloženej pokuty presahuje výnosy z podnikania sťažovateľa, čím sa jeho podnikateľská činnosť v podstate stáva bezúčelovou t.j. smerujúcou iba k úhrade uloženej pokuty. Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konania, prípadne napadnutý rozsudok zmenil a rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

15. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zotrval na svojej argumentácii obsiahnutej už vo vyjadrení k žalobe zo dňa 11.10.2018 v tom zmysle, že námietky sťažovateľa nie sú právne relevantné neobstoja, pričom po opätovnom zhodnotení procesného postupu ako aj rozhodnutia o merite veci si žalovaný nie je vedomý žiadneho porušenia zákona ani nesprávneho právneho posúdenia. Zhodne s krajským súdom trval na tom, že v predmetnom prípade bolo jednoznačne preukázané a správne posúdené, že sťažovateľ porušil zákazy v zmysle § 4 ods. 1 písm. a) a § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa a preto jeho rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnými právnymi predpismi a na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu, keď správny orgán postupoval v súlade so zásadami správneho konania. Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

16. Kasačný súd k jednotlivým kasačným námietkam sťažovateľa uvádza nasledovné:

17. V prvom rade sa kasačný súd zaoberal námietkou sťažovateľa, ktorou krajskému súdu vytýkal, že nevyhovel jeho návrhu na vykonanie dôkazov t.j. výsluchu svedkov a to oprávnenej ku skutočnostiam ohľadom vplyvu prepätia v elektrickej sieti na správnosť váženia a možnosti sťažovateľa zistiť chybu váhy, resp. nesprávnosť ňou indikovaných hmotností a tiež osoby, ako zamestnankyňa sťažovateľa ku skutočnostiam ohľadom váženia sťažovateľom predávaného tovaru dňa 12.10.2016, ktorá trvá na tom, že množstvo výrobku 4000 kg uhlia odvážila správne. Na tomto mieste

je potrebné poznamenať aj to, že návrh na vypočutie týchto svedkov podal sťažovateľ už v administratívnom konaní, pričom tomuto návrhu nebolo vyhovené s odôvodnením, že skutkový stav bol dostatočne zistený z iných podkladov pre vydanie rozhodnutia. S týmto postupom orgánov verejnej správy sa stotožnil i krajský súd, keď s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Asan/2/2016 zo dňa 13.12.2017 dospel k záveru, že v prejednávanej veci orgány verejnej správy v súlade s § 32 ods. 1 správneho poriadku (zásada materiálnej pravdy) presne a úplne zistili skutočný stav veci, obstarali potrebné podklady pre rozhodnutie a vo vzťahu k návrhom na vykonanie dokazovania zo strany sťažovateľa vysvetlili logickým a preskúmateľným spôsobom, prečo navrhnuté dôkazy - výsluchy svedkov neboli vykonané.

18. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že z dôvodu vyváženosti deľby moci medzi mocou výkonnou, reprezentovanou orgánmi verejnej správy a mocou súdnou musí byť základom pre rozhodnutie správneho súdu skutkový stav zistený orgánom verejnej správy, vo vzťahu ku ktorému môže byť dokazovanie správnym súdom zopakované alebo doplnené. V konaní vo veciach správneho trestania je tak pre správny súd základom pre rozhodnutie skutkový stav zistený orgánom verejnej správy, ktorým ale nie je viazaný (§ 120 písm. b/ S.s.p.) Je nepochybné, že správny súd pri svojom rozhodovaní nesmie byť obmedzený v skutkových otázkach len tým, čo zistil správny orgán a to ani čo do rozsahu vykonaných dôkazov, ani do ich obsahu a hodnotenia zo známych hľadísk závažnosti, zákonnosti a pravdivosti. Správny súd teda celkom samostatne a nezávisle hodnotí správnosť a úplnosť skutkových zistení urobených orgánom verejnej správy, a ak pritom zistí skutkové, či (procesné) právne deficity, môže reagovať tým, že uloží orgánu verejnej správy ich odstránenie, nahradenie alebo doplnenie, alebo tak urobí sám. Správny súd môže doplniť dokazovanie aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný. Uvedené je zrejmé z ust. § 197 S.s.p., v zmysle ktorého pri rozhodovaní správneho súdu o správnej žalobe vo veciach správneho trestania správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný. Z povahy správneho súdnictva však vyplýva, že potreba dokazovania pred správnym súdom musí byť ponechaná výlučne na úvahe správneho súdu, keďže správny súd nie je súdom skutkovým. Nevyhovenie návrhu na vykonanie dokazovania je však vždy spojené s povinnosťou správneho súdu takýto postup zrozumiteľne odôvodniť.

19. V predmetnej veci sťažovateľ v konaní pred krajským súdom navrhoval vykonanie dôkazu - výsluchu osoby ohľadne skutočnosti týkajúcich sa vplyvu prepätia v elektrickej sieti na správnosť váženia a možnosti sťažovateľa zistiť chybu váhy, resp. nesprávnosť ňou indikovaných hmotností a tiež osoby, ako zamestnankyne sťažovateľa ku skutočnostiam ohľadom váženia

sťažovateľom predávaného tovaru dňa 12.10.2016, ktorá trvá na tom, že množstvo výrobku 4000 kg uhlia odvážila správne. Vykonanie uvedených dôkazov malo podľa sťažovateľa preukázať nesprávnosť skutkových zistení orgánov verejnej správy, na základe ktorých dospeli k záveru o porušení povinnosti v zmysle § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa a k nutnosti uložiť mu sankciu- peňažnú pokutu vo výške 5 200,- €. Pokiaľ sa týka podania svedeckej výpovede je potrebné uviesť, že z jeho vyjadrenia podaného už v administratívnom konaní síce vyplynula existencia možnej súvislosti medzi prepätím v elektrickej sieti a správnu činnosťou mostovej váhy (použitej pri kontrolnom nákupe), avšak aj v prípade preukázania, že mostová váha v dôsledku tejto skutočnosti nefungovala správne by táto okolnosť vo vzťahu k vyvodu deliktuálnej zodpovednosti sťažovateľa (ktorá je konštruovaná na princípe objektívnej zodpovednosti) nebola právne relevantnou, resp. neumožňovala liberáciu - zbavenie sa zodpovednosti za porušenie zákonnej povinnosti v zmysle § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa. Z montážneho listu, resp. z vyjadrenia svedka je zrejmé, že dňa 13.12.2016 bola na použitej mostovej váhe chyba, čoho dôsledkom bolo nesprávne váženie tovaru. Kasačný súd po preskúmaní dôvodov, ktoré viedli správny súd k nevyhoveniu návrhu na vykonanie uvedených dôkazov dospel k záveru, že nezistil existenciu takých sporných skutkových okolností, ktoré by mohli viesť k iným právnym záverom ohľadne porušenia povinnosti sťažovateľa podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa. Vykonanie dôkazu - výsluchu ohľadne uvedeného vplyvu technickej poruchy na správnosť váženia by neprinieslo žiadnu zmenu v skutkových okolnostiach takej povahy, ktoré by spochybnili správnosť a dostatočnosť zistenia skutočného stavu vecí, ktorý bol základom pre vyvodenie deliktuálnej zodpovednosti sťažovateľa a z tohto hľadiska by odôvodňovali potrebu doplnenia dokazovania správnym súdom.

20. Podľa názoru kasačného súdu správny súd postupoval správne, keď ako nedôvodný vyhodnotil aj návrh sťažovateľa na vykonanie dôkazu - výsluchu ďalšej svedkyne (ktorá mala podľa tvrdenia sťažovateľa pro kontrolnom nákupe odvážiť požadované množstvo 4000 kg uhlia), nakoľko bolo preukázané, že z technickej príčiny - poruchy snímača mostová váha nemohla fungovať správne aj napriek tomu, že sa táto technická porucha navonok neprejavila a obsluha mostovej váhy ju nemusela rozpoznať. Pokiaľ sťažovateľ poukazoval na to, že predmetná váha mala v čase kontroly platné overenie správnosti svojho merania, uvedené je potrebné vyhodnotiť v kontexte vyššie uvedenej konštrukcie objektívnej právnej zodpovednosti, keď sťažovateľ zodpovedá za správnosť váženia predávaného tovaru po celú dobu prevádzky váhy, pričom úradné overenie správnosti merania zohľadňuje technický stav ku dňu vykonania overenia, t.j. nezavahuje sťažovateľa zodpovednosti za porušenie § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa. V nadväznosti na uvedené t.j., keď zo skutkových zistení orgánov verejnej správy spoľahlivo vyplynulo, že na mostovej váhe použitej pri kontrolnom nákupe došlo

k technickej poruche (bez ohľadu na jej konkrétnu povahu), t.j. bola preukázaná jej nesprávna činnosť pri vážení tovaru, nebolo dôvodným pristúpiť ani k použitiu trestnoprávnej zásady in dubio pro reo,

21. Sťažovateľ namietal, že pokuta vo výške 5200 eur je neprimeraná, resp. je pre neho likvidačná vo vzťahu k hospodárskym výsledkom, keď presahuje jeho výnosy z podnikania, čím sa jeho podnikateľská činnosť v podstate stáva bezúčelovou t.j. smerujúcou iba k úhrade uloženej pokuty. Kasačný súd poukazuje na to, že pri posudzovaní otázky primeranosti sankcie sú okrem iného významným ukazovateľom majetkové pomery osoby postihnutej sankciou a dosah uloženej sankcie na jeho podnikanie, či plnenie záväzkov. Pokiaľ ide o likvidačný dopad, ten by sa mal pri právnickej osobe chápať predovšetkým vo vzťahu k vzniku jej predĺženia, ktoré by vo svojom dôsledku malo za následok jej zánik a zrušenie, či už v dôsledku konkurzu, alebo likvidácie. Skutočnosti, ktorými sťažovateľ odôvodňoval neprimeranosť sankcie, resp. jej likvidačný dopad, najmä výsledky hospodárenia vyplývajúce z účtovných závierok však ani podľa názoru kasačného súdu týmto ekonomicko-právnym následkom nenasvedčujú, keď sťažovateľ nepreukázal, že by zaplatenie uloženej sankcie malo viesť napr. k ukončeniu jeho podnikania, prepusteniu jeho zamestnancov, či neschopnosti plniť záväzky. Kasačný súd tak nezistil dôvody, pre ktoré by bolo nutné konštatovať nesprávnosť záverov krajského súdu (či nedostatočnosť ich odôvodnenia) týkajúcich sa zamietnutia návrhu na postup v zmysle § 198 S.s.p.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že skutočnosti, ktorými

sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybňoval predmetné rozhodnutie krajského súdu boli v zásade totožné s námietkami, ktoré namietal už v žalobe a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť sťažovateľa neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky sťažovateľa vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 S.s.p. zamietol.

24. O trovách konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 S.s.p. a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 25. marca 2021

JUDr. Petra PRÍBELSKÁ PhD.,v.r.

predsedníčka senátu

JUDr. Ivan RUMANA, v.r.

člen senátu

**JUDr. Milan MORAVA,
v.r.**

člen senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková AÍZ